

॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥ यावतइतिप्रकृतोपयोगि ॥२९॥ अथमर्षणं ऋतंचसत्यंचेतिऋक्जयं ॥३०॥३१॥ अनुयुज्यअत्यादरपूर्वकंउपेत्यापृच्छन्नितिशेषः धर्म्यधर्मोद्भवफलं सुखरूपंवेत्यजानी
 पे तथानरकेफलंदुःखंतदपिवेत्थ ॥ ३२ ॥ यस्ययोगिनःउभेअपिसुखदुःखेसदृशेयस्यचतयोर्द्वयोस्तुल्योजयोस्तिउतनसामान्याभावेपि किंपुण्यस्यफलंकथंदानपुण्येनपापंनुदति तदाचक्ष्वेतिद्वयोःसंबंधः
 चरिष्येधर्ममेवेतितृतीयात्परिमुच्यते ॥ शुचिस्तीर्थान्यनुचरन्बहुत्वात्परिमुच्यते ॥ २४ ॥ कल्याणमनुकर्तव्यंपुरुषेणबुभूषतां ॥ येसुगंधीनिसेवंतेतथागंधा
 भवंतिते ॥ २५ ॥ येदुर्गंधीनिसेवंतेतथागंधाभवंतिते ॥ तपश्चर्यापिरःसद्यःपापाद्विपरिमुच्यते ॥ २६ ॥ संवत्सरमुपास्याग्निमभिशस्तःप्रमुच्यते ॥ त्रीणिवर्षा
 प्युपास्याग्निभ्रूणहाविप्रमुच्यते ॥ २७ ॥ महासरःपुष्कराणिप्रभासोत्तरमानसे ॥ अभ्येत्ययोजनशतंभ्रूणहाविप्रमुच्यते ॥ २८ ॥ यावतःप्राणिनोहन्यात्तज्जाती
 यांस्तुतावतः ॥ प्रमीयमानानुन्मोच्यप्राणिहाविप्रमुच्यते ॥ २९ ॥ अपिचाप्सुनिमज्जेतजपंस्त्रिघमर्षणं ॥ यथाश्वमेधावभृथस्तथातन्मनुरब्रवीत् ॥ ३० ॥ त
 क्षिप्रंनुदतेपापंसत्कारंलभतेतथा ॥ अपिचैनंप्रसीदंतिभूतानिजडमूकवत् ॥ ३१ ॥ बृहस्पतिर्देवगुरुंसुरासुराःसर्वेसमेत्याभ्यनुयुज्यराजन् ॥ धर्म्यफलंवेत्यफ
 लंमहर्षेतथैवतस्मिन्नरकेपारलोक्ये ॥ ३२ ॥ उभेतुयस्यसदृशेभवेतांकिंस्त्वित्तयोस्तत्रजयोथनस्यात् ॥ आचक्ष्वनःपुण्यफलंमहर्षेकथंपापंनुदतेधर्मशीलः
 ॥ ३३ ॥ बृहस्पतिरुवाच कृत्वापापंपूर्वमबुद्धिपूर्वपुण्यानिचेत्कुरुतेबुद्धिपूर्वं ॥ सतत्पापंनुदतेकर्मशीलोवासोयथामलिनंक्षारयुक्तं ॥ ३४ ॥ पापंकृत्वा
 भिमन्येतनाहमस्मीतिपुरुषः ॥ तच्चिकीर्षतिकल्याणंश्रद्धधानोऽनसूयकः ॥ ३५ ॥ छिद्राणिविवृतान्येवसाधूनांचावृणोतियः ॥ यःपापंपुरुषःकृत्वाकल्याणम
 भिपद्यते ॥ ३६ ॥ यथादित्यःप्रातरुद्यंस्तमःसर्वव्यपोहति ॥ कल्याणमाचरन्नेवंसर्वपापंव्यपोहति ॥ ३७ ॥ भीष्मउवाच एवमुक्त्वातुराजानमिंद्रोतोज
 नमेजयं ॥ याजयामासविधिवद्वाजिमेधेनशौनकः ॥ ३८ ॥ ततःसराजाव्यपनीतकल्मषःश्रेयोवृतःप्रज्वलिताग्निरूपवान् ॥ विवेशराज्यंस्वममित्रकर्षणोय
 थादिवंपूर्णवपुर्निशाकरः ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां० आप० इंद्रोतपारिक्षितीयेद्विपंचाशदधिकशततमोध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिरउवाच
 कच्चित्पितामहेनासीच्छ्रुतंवाट्टमेवच ॥ कच्चिन्मर्त्यामृतोराजन्पुनरुज्जीवितोभवत् ॥ १ ॥ ॥ ३३ ॥ अबुद्धिपूर्वमित्यस्यप्रश्नस्योत्तरमाह कृत्वेति ॥ ३४ ॥ पापमितिकर्तृत्वाभि
 मानशून्यःपापंकुर्वन्नपिनकरोत्येवेत्यर्द्धस्यार्थः ॥ ३५ ॥ आवृणोति षिघ्रते सकल्याणंचिकीर्षतीतिसंबंधः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इ० शां० आ० नै० भा० द्विपंचाशदधिकशततमोध्यायः ॥ १५२ ॥
 तदेवंव्यापन्नस्यराज्ञोबुद्धिपूर्वमबुद्धिपूर्ववाकृतंपापंसत्कर्मणाधर्माध्यवसायेनचनश्यतीतिपरलोकभ्रंयाभावोदर्शितः इहलोकेऽप्यत्यंतापन्नस्यमृतकल्पस्यद्वाभ्यामहमहमिकयापसितुमवेक्षितस्यकेनचित्का
 रणेनकंचित्कालमवस्थितस्यकाचिद्वतिरस्तिनवेतिपृच्छति कच्चिदिति तादृशस्याप्युज्जीवनंकचिद्वृष्टमस्तीतिप्रष्टुराशयः ॥ १ ॥